

Ad

Chirographum. Conceptio. 32. Confessio. 4. Damnatio. 4.
Decretū. Dāmon. 47. 53. 54. 55. 56. Aequalitas. 17.
 60 Adam etiam per liberum arbitrii sine gratia habituali poterat vitare peccatum. 12. e. q. 109. 8. c. / 2. d. 24. q. 1. 4. o. / 3. 3. c. / 1. 59. / 160. prin. / Veri. q. 76. 6. 12. m.
 Du^m. 76^m. 61 Oppositum videtur dicere. 2. d. 20. q. 2. 3. 5^m. / d. 28. 2. o. Respondeo sicut Dubio. 689°.
 Generatio. 45. &c. Gratia. 178. Ieiunium. 21. 39.
 62 Primum Peccatum Adā fuit superbia. 12. e. q. 89. 3. 2^m. / 22. e. q. 105. 2. 3^m. / q. 163. 1. o. / 3. 4. c. / 3. 2. q. 1. 5. c. / 2. d. 22. q. 1. 1. o. / Ma. q. 7. 7. 12. m. / 13^m. / 15^m. / 16^m. / q. 14. 2. 5^m. / q. 15. 2. 7^m. / Ro. 5. lect. 5. fi. / 1. e. Ti. 2. lect. 3. H.
 63 In peccato Adā fuit multiplex deformitas, scilicet superbia inobediencia. gula; & alia huiusmodi. 12. e. q. 82. 2. 1^m. / 22. e. q. 163. 1. o. / 2. d. 22. q. 1. r. c. / d. 33. L. prin. / Ma. q. 4. 8. 1^m. / q. 15. 2. 7^m. / Opulc. 3. c. 197. Secretum.
 64 Adam peccavit principaliter appetendo similitudinem dei, quantum ad scientiam boni & mali, sicut pensens ei insumpsit: sed non soluit promissum, vel scilicet per virtutem propria naturae, determinaretur quid sibi esset bonum, & quid malum ad agendum, vel vitandum: vel etiam vel per seipsum praecognosceret quid sibi boni vel mali esset futurum. Et secundario peccavit appetendo similitudinem dei, quantum ad propriam potestatem operandi, vel scilicet viiute propria naturae operaretur ad beatitudinem consequendam. 1. q. 94. 4. 5^m. fi. / 22. e. q. 163. 2. o. / Ifa. 7. fi. b. c.
 65 Peccatum Adā fuit grauius nostris, secundum circumstantia personae non aequalem secundum speciem 12. e. q. 89. 3. c. prin. / 22. e. q. 163. 3. o. / 2. d. 21. q. 2. 2. o. / d. 33. L. prin. B. &c.
 66 Eua grauius peccauit quam Adam. 22. e. q. 163. 4. o. / 2. d. 22. q. 1. 3. o. Tentare. 1. 4.
 67 Angelus grauius peccauit quam Adam. 2. d. 21. q. 2. 2. 4^m. / d. 29. 2. 2^m. / Iob. 4. o. lect. 2. prin.
 68 Si Adam non comedisset, peccasset 3 praecipuum dei, & legis naturalis 1. 2. q. 97. 3. 3^m. / 2. d. 19. 2. 3^m. / L. fi. / Veri. q. 18. 6. 6^m.
 69 Si Adam primo non peccasset, etiam non statim confirmatus fuisset in gratia siue in originali iustitia. 1. 2. q. 100. 2. o. / 2. d. 20. q. 2. 3. 5^m. / Ma. q. 5. 4. 8^m. / Quol. 5. 8. c.
 Du^m. 77^m. 70 Immo nec aliquis purus viator in praesenti vita potest confirmari simpliciter in gratia, Veri. q. 24. 9. o. Respondeo sicut Dub. 383°.
 71 Si Adam fuisset confirmatus, non tamen genuisset filios confirmatos: sed potuissent peccare, & filii eorum habuissent peccati originale. 1. q. 100. 2. o. / 2. d. 20. q. 2. 3. 5^m. / 7^m. / Ma. q. 5. 4. 8^m. / Quol. 5. 8. o.
 72 Si Adam nō peccasset, nō omnes electi nati fuissent. Quol. 3. 2. 5. o. / Quol. 5. 8. o.
 73 Si Eua peccasset, & non Adam, filii eorum non habuissent peccatum originale. 12. e. q. 81. 5. o. / 2. d. 31. q. 1. 2. 4^m. / 4. d. 1. q. 2. ar. 2. q. 2. 1^m. / Ma. q. 4. 7. 4^m. / 15^m. / Ro. 5. lect. 3. me. D. 1. e. Cor. 15. lect. 3. prin. 1. Adam. 77.
 74 Si Eua peccasset, & non Adam, filii eorum non habuissent defectus sequos peccatum filicet passibilitatem, & mortalitatem. 1. 2. q. 99. 1. o. / 12. e. q. 81. 5. 2. Ma. q. 4. 7. 5^m.
 Du^m. 78^m. 75 Oppositum videtur dicere. 2. d. 31. q. 1. 2. 4^m. Respondeo Dubio. 78.
 Infectio. 76 Tantum primum peccatum Adā traducitur ad posterios. 12. e. q. 81. 1. 2. o. / 3. q. 19. 4. 1^m. / 2. d. 20. q. 2. 3. 1^m. / d. 33. q. 1. 1. o. / 3. 4. c. 5. 2. fi. / Ma. q. 4. 1. 8. o. / Opulc. 3. c. 201. / 1. 2. o. / 203. / Ro. 5. lect. 3. me. B. Imago. 40. Incarnari. 3. Mors. 1. Mulier. 1. &c. Naturale. 16. 18. Omnisio. 15. Peccatum. 169. 176. &c. 190. &c. 294. 295. 301. 302. 303. 317. 322. &c. 343. 344. 348. 351. Penitentia. 97. 108. 109. Redemptio. 1. Satisfactio. 8. Satisfactio. 25.
 77 Peccatum originale intravit in mundum per Adam tantū, & non per Eua. 2. d. 31. q. 1. 2. 4^m. / 3. d. 12. q. 3. ar. 1. q. 2. 1^m. / 4. d. 1. q. 2. ar. 2. q. 2. 2. 1^m. / Ro. 5. lect. 3. me. D. 1. e. Cor. 15. lect. 3. prin. I. * Sepultura. 10. Tentare. 14. 15. 16. Virginitas. 20. 34. 4^m. / Adam. 73. 82. 84.
 78 Peccatum originale in Adam, deriuatum est ad nos a peccato actuali eius. 3. 2. q. 8. 5. 1^m. / 3. d. 13. q. 3. 2. ad. 2.
 79 Peccatum originale infectio fuit in Adam dupliciter, scilicet per modum actualis peccati, in quantum contraxit esse per propriam voluntatem eius, & per modum peccati quasi naturalis, in quantum tota natura in eo infecta est. In aliis autem tantum secundo modo. 3. 2. q. 8. 5. 1^m. / 2. d. 31. q. 1. 1. c. fi. / 3. d. 13. q. 3. ar. 2. q. 2. 4^m.
 80 Peccatum originale in Adam prius fuit in potentia eius, quam in essentia animae eius, sed conuerso est in homine ex Adam nascente. Ma. q. 4. 4. 5^m.

Ad

81 Adam peccando incidit in tria mala, scilicet in obliuionem dei: debitum rapinae alienae rei: & corruptionem ponni mortiferam. Opulc. 5. 8. c. 1. In Adā enim persona corrupta natura.
 82 Adam fuit primum natura humana, & principium peccati eius, per traditionem. 1. 2. q. 92. 2. c. / q. 94. 3. c. / q. 101. 1^m. / 22. e. q. 164. Peccatum. 32. 1. &c. 1. 3. 3^m. q. 19. 4. 1^m. / 2. d. 20. q. 2. 2. c. c. / 1^m. / d. 33. q. 111. 5^m. / Veri. q. 82. c. / 4. c. / 3^m. / 7. c. / 1. 1^m. / 16^m. / Ma. q. 4. c. 1. 5^m. / 18^m. / 6. o. / 7. c. / Opulc. 6. 2. o. 3. / Ro. 5. lect. 3. me. B. h. H. A. flumere. 32. 49. A. uetula. 34. Caluarie. Conceptio. 32. 3. Corpus. 55. Coita. o. Dominum. 8. 9. Eua. o. Imago. 40. Innocens. 6. 2. 1. 2. d. 1. d. 2. Paradisus. 5. 3. natura corrupta personam.
 83 Si Adam comedit de ligno vere ante peccatum, incertum est: licet magister hoc alterat: & alii negent. 2. d. 29. L. 5.
 84 Adam non meruit nobis peccatum, nec mortem, nec demeruit, sed per traditionem. 2. d. 20. q. 2. 3. 3^m.
 85 Adam efficacius meruisset, quam nos modo. 1. 2. q. 95. 4. o. / 2. d. 29. 4. o.
 86 Adam obtulit sacrificium deo: sicut alii iusti. Sed non scriptum: ne origo peccati videatur esse origo gratiae. 22. q. 85. 1. 2.
 87 Adam non poterat se transferre in aliam formam. 3. q. 13. 3. 2^m.
 88 Adam habuit Angelum custodem. 1. 2. q. 113. 4. 2^m. / 2. d. 1. q. 1. 3. 1^m. Tentare. 1. 5.
 89 Anima huius hominis non fuit in Adam sicut in prin. o. effectio. Pro. Productio, sed sicut in prin. o. dispositio secundum rationem scilicet minalem. heb. 7. lect. 2. fi. 12. e. q. 83. 1. 3.
 90 Anima Adā fuit producta in actu sexta die simul cū Angelis. Non autem corpus eius: sed tantum secundum causas rationes secundum Augustinum. Secundum alios autē vtriusque simul in actu producta sunt. 1. q. 90. 4. c. / q. 91. 4. 5^m. / Po. 4. q. 3. 10. 1^m. / Ma. q. 16. 4. 16^m.
 91 Corpora Adā, & Euae fuerunt immediate producta a deo. 1. 2. q. 91. 2. o. q. 92. 4. o.
 92 Formatio corporis Adā ex terra fuit supernaturalis, & mira culosa. 1. 2. q. 91. 2. 1^m. / 3. 3. 1. 2. d. 18. q. 1. 1. 5^m. / 3. 3. 2^m. / d. 20. q. 1. 4. 1^m. / q. 2. 1. 3. 3. d. 3. q. 2. 2. c. / 4^m.
 93 Adam fuit creatus in aetate iuuenilis. 1. 2. d. 44. q. 1. ar. 3. q. 1. 2^m.
 94 Materia totius naturae humanae non potuit esse in Adam. 1. 2. q. 119. 2. o. / 2. d. 30. q. 2. 2. c. / 1^m. / L. K. / 4. d. 40. 1. 5^m. / d. 44. q. 1. ar. 2. q. 4. c. / Ma. q. 4. 6. 14^m. / Quol. 3. 5. c. / Ro. 5. lect. 3. fi. H. omisio. 14. 15.
 Adāmas idest magnes. Anima. 1. c. fi. D. Magnes. o.
 Adapatricio: Beatitude. 140. 170. Feminini. 1. Fruus. 21. Frui. 1. 1. Ordo. 80. Penitentia. 84. Regere. 14. Vniuersale. 12.
 Adde aliquid super alterum potest tripliciter, scilicet in totam extraneam, determinans reale, & aliquid tantum. 1. 2. q. 5. 3. 1^m. / Veri. q. 1. c. / q. 2. 1. 1. c. * Accidens. 85. A. Bor. 1. Admissio. Agens. 1. 14. Alius. 1. Amor. 172. 224. &c. Angelus. 505. Determinatio. 1. 1.
 2 Non addere aliquid dupliciter dicitur, scilicet quia de ratione eius est, nihil sibi posse addi, vel deus, vel quia de deo est, de deo est additio ut ens. 1. 2. q. 3. 4. 1^m. / 1. d. 8. q. 1. 1. 1^m. / 2^m. / 3. 1. c. 2. 8. fi. / Veri. q. 2. 1. 4. 9^m. / Po. 2. q. 7. 2. 6^m. / Opulc. 3. o. lect. 8. Deus. 22. 26. 27. Aqua. 23. Augmentum. 2. 4. 5. 7. 24. &c. Baptismus. 48. Beatitude. 82. 83. 131. Bonitas. 24. 78. 244. Charitas. 76.
 3 Additio semper praesupponit distinctionem. 1. d. 17. q. 2. 2. c. prin. / Veri. q. 2. 1. 1^m. * Cete. 1. 3. Commune. 7.
 4 Quae absolute dicitur, quolibet autem remanent talia: nō autē relativa. 1. 2. q. 6. 6. 2^m. * Communicabile. 1. Cōsensu. 5. Omnis additio excessus, & transitus finis in aliu. 2. d. 1. q. 16. 18^m. * Coita. 6. 7. Dāmon. 88. Determinatio. 1.
 6 Aliqua addunt doctrinam supra ens: & aliqua rationem diuini modi. 1. 2. q. 5. 3. 1^m. / q. 13. 1. 1. c. / 1. d. 19. q. 5. 1. 3^m. / Veri. q. 1. 1. c. / q. 3. 1. 1. c. / Opulc. 42. c. 1. * Deus. 22. 26. 27. Di. ci. 2. Definitio. 23. 25. &c. Dimensio. 5. &c. Dispositio. 5. vel Transcendia.
 7 Bonum addit supra ens respectum rationis ad appetitum. 1. 2. q. 5. 1. 1^m. / 3. 1. 1^m. / q. 16. 3. c. / 1. d. 8. q. 1. 3. c. / d. 19. q. 5. 1. 3^m. / Veri. q. 1. 1. c. / q. 2. 1. 1. 6. c. / Po. 2. q. 9. 7. 6^m. / Opulc. 42. c. 2. fi. * Distinctio. 13. Electio. 27. Ens. 36. Episcopus. 14. Bonipus. 61. 62.
 8 Bonum addit supra ens respectum praesentium per modum finis, idest secundum esse: verum autem secundum rationem speciei. Veri. q. 2. 1. o. / 2. 3. c. / 6. c. / 3^m. / q. 22. 1. 1^m. Bonitas. 82. Appetitus. 26.
 9 Bonum addit supra ens relationem ad finem: sed verum relationem ad formam exemplarem, scilicet ad deum. 1. d. 8. q. 1. 3. c. fi.

In comuni

Pro. Productio

Diuisio

Ens